

Griša: Pomladna pesem.

*Hoj na delo, živo, smelo,
mladi četniki, na plan!
Poigrajmo se veselo,
dokler sije beli dan!*

*Urmo si v igri, delu
krepke mišice in kri,
blago srce, pedro čelo
spremljaj naše mlade dni.*

*Širna zemlja, sveža gruda
čaka na delavni rod;
solnce greje, svet se smeje,
polje nudi cvet in plod.*

*Kvišku srca, mlada čela:
svet je velik in bogat —
glejmo, da ne zamudimo
vzorov pečati zaklad!*

MLADINSKI NOVIČAR

Pa ga je le nekoliko vest pekla... Saj ste gotovo že slišali o Pepčku iz Poljčan, kako ga je že skoraj zgrabila smrt z mrzlimi rokami za vrat, da bi mu končala mlado, nadebudno življenje. Pa se ji je le še izmotal iz hladnega objema. Drsal se je. Kaj bi se ne, ko je bil pa led gladek in mikaven, družba pa tudi pripravna in vesela. Ali premalo je pazil, da je bila na koncu drsališča odprtina, kjer so poprej led lomili za ledenico. Pridrčal je do tam in — smuk v vodo. Ne prostovoljno, nesreča je bila. Zapisali pa so nato v časopise: Sreča v nesreči. Res se je rešil, a sam. »Junaški« tovariši so hiteli ljudem pripovedovat, da je Pepček utonil. Pa ni. Rešil se je in urnih krač jo je popihal na peč k stari mami. Najbrž si domov ni takoj upal. Vsled govoric je njegov oče ves potrhljen mislil, da je otrok res utonil. Iskal ga je, a našel ga je doma v postelji — zdravega. — Pepček! Kako bi bilo, če bi te angel varuh ne bil rešil? Ali si bil dobro pripravljen na obračun pred večnim Sodnikom? E, nisi še zaslužil nebes. Boš moral še kaj trpeti zanje.

Nevarna radovednost. Trinajstletni hlapčič v Zell-u na Zg. Avstrijskem bi se bil rad prepričal, kako gori bencin. Na skednju je imel njegov gospodar posodo z bencinom. Fantič ga je razlil nekoliko po tleh, pa zažgal. Vrč, ki je bilo v njem kakih 10 litrov te nevarne tekočine, je bil preblizu, pa se je vse skupaj zažgalo. Kaj storiti? Deček je hotel posodo spustiti po stopnicah, s tem se je pa ogenj še bolj razširil in vse je pogorelo. O ta mladostna lahkomišelnost!

Pri božičnem drevescu je umrla neka 10letna deklica v kraju Altenburg (Nemčija). V ondotni šoli so imeli božičnico ob lepo razsvetljenem božičnem drevescu. Med deklicami, ki so bile napravljene kot angelci, je ena stopila preveč blizu z lučkami obloženemu drevescu. Peruti so se ji vnele in naenkrat je bila vsa v ognju ter se vsa ožgala. Čez nekaj ur je umrla. — Jo je že božje Dete hotelo imeti pri sebi, da ne bi se v življenju osmodila lepota njene duše z grehom.

Ta nesrečni kino! Na Silvestrov večer je bila v škotskem mestu Paisley mladinska predstava v kinu. Pišejo, da je bilo premalo nadzorstva, pa se je zgodila grozna nesreča. Zažgal se je film; gost dim je naenkrat napolnil dvorano, dasi je bila nevarnost za ogenj takoj odstranjena. Ali otroci so dirjali in tiščali drug čez drugega proti izhodu. To je bilo usodno. Izhod se je zagostil, da skoraj nihče ni mogel naprej. Dim je bil pa tako dušeč, da se jih je mnogo zadušilo; nekateri so bili pa pohojeni. Našteli so 82 mrtvih; 37 jih je bilo močno zdelanih in ranjenih. Ubogi otroci! Ali so bili pripravljeni za vstop pred sodbo božjo?